

Jurisprudentie-bulletin RSJ 2016/4

zie ook www.rsj.nl

Inhoudsopgave jurisprudentiebulletin 2016 -4

<p>Zaaknummer: 15/4255/GA</p> <p>Datum uitspraak: 27 mei 2016</p>	<p>Ontvankelijkheid formeel; Ontvankelijkheid materieel; Zorgplicht wijze van betrachten</p>	<p>Geringe overschrijding beroepstermijn is verschoonbaar. Klager ontvankelijk in beroep. Klager ontvankelijk in beklag omdat directeur in beginsel verantwoordelijk is voor berekening juiste einddatum. Directeur mag echter uitgaan van door het OM aangeleverde stukken en treft daarom geen verwijt. Voor eventuele onjuistheden of onvolkomenheden dient klager zich te wenden tot het OM. Beklag is ongegrond.</p>	<p>Blz. 6</p>
<p>Zaaknummer: 16/0332/GA</p> <p>Datum uitspraak: 12 mei 2016</p>	<p>Voorwerpen op cel</p>	<p>Pbw stelt niet de eis dat de gedetineerde het eigendom moet hebben over de te vernietigen zaak. Ook van bezitter niet-eigenaar of houder van een zaak is toestemming vereist. Directeur dient mogelijkheden te onderzoeken om de mobiele telefoon te onderzoeken. Beroep gegrond. Geen tegemoetkoming omdat telefoon nog niet is vernietigd.</p>	<p>Blz. 7</p>
<p>Zaaknummer: 15/4182/GA</p> <p>Datum uitspraak: 21 april 2016</p>	<p>Disciplinaire straffen procedureel; Disciplinaire straffen aanleiding; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Nu beklag door beklagcommissie formeel gegrond is verklaard, is er aanleiding voor toekenning van een tegemoetkoming. Beroep gegrond. Sprake van ogenblikkelijke wederrechtelijke aanval, maar beroep op noodweer(exces) slaagt niet. Disciplinaire straf niet onredelijk. Tegemoetkoming € 23,50.</p>	<p>Blz. 9</p>
<p>Zaaknummer: 15/4316/GA</p> <p>Datum uitspraak: 18 april 2016</p>	<p>Dwangmedicatie; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Directeur heeft geen (uittreksel van het) behandelplan overgelegd. Ook uit de overige stukken kan niet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing tot toepassing van a-dwangbehandeling haar grondslag vindt in het behandelplan. Beroep gegrond. Tegemoetkoming € 25,=.</p>	<p>Blz. 11</p>
<p>Zaaknummer: 15/3248/GA</p> <p>Datum uitspraak: 18 april 2016</p>	<p>Persoonlijke verblijfsruimte; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Naar aanleiding van een schouw door de beroepscommissie van een schaamschot op klagers afdeling is gebleken dat het geslachtsdeel van klager zichtbaar zou zijn wanneer hij gebruik zou maken van het toilet. Klagers privacy derhalve niet voldoende gewaarborgd. Beroep gegrond. Tegemoetkoming € 10,=</p>	<p>Blz. 12</p>

<p>Zaaknummer: 16/1399/GB</p> <p>Datum uitspraak: 29 april 2016</p>	Plaatsing/ overplaatsing eerste plaatsing gevangenis	Zelfmelder. Verzoek om uitstel langer dan zes maanden. Niet gebleken dat selectiefunctionaris overleg heeft gehad met parket van veroordeling. Aanname verlies van functie gebaseerd op verkeerde berekening strafrestant. Werkgever ondersteunt verzoek om uitstel. Beroep gegrond. Opdracht nieuwe beslissing. Geen tegemoetkoming.	Blz. 13
<p>Zaaknummer: 16/529/GB</p> <p>Datum uitspraak: 28 april 2016</p>	Plaatsing/ overplaatsing EBI	Klager verblijft ruim tien jaar in de EBI. Geen sprake van recente informatie omtrent maatschappelijke of vluchtrisico's. Detentietraject t.a.v. klager onduidelijk. Begin van positieve ontwikkeling bij klager die wat meer zicht geeft op gedrag. Er zijn andere detentiemogelijkheden waarbij door oplegging van maatregelen eventueel uitdragen radicaal gedachtegoed aan banden kan worden gelegd. Beslissing verlenging verblijf in de EBI onredelijk en onbillijk. Beroep gegrond en opdracht tot nieuwe beslissing.	Blz. 15
<p>Zaaknummer: 16/0239/GV (tussenbeslissing)</p> <p>Datum uitspraak: 10 mei 2016</p>	Verlof strafonderbreking	Levenslanggestrafte verzoekt om strafonderbreking voor resocialisatiedoeleinden. Strafonderebreking kan alleen worden toegekend als een andere vorm van verlof niet voorziet in het doel wat met verlof wordt beoogd. Het verzoek kon daarom worden afgewezen. Het is wenselijk de mogelijkheden van een korter verlof te beoordelen. Hiervoor worden rapportages opgevraagd. Beslissing op beroep wordt drie maanden aangehouden.	Blz. 18
<p>Zaaknummer: 16/0278/TA</p> <p>Datum uitspraak: 6 mei 2016</p>	Post; Tegemoetkoming financieel	Aannemelijk dat 3 brieven van klagers advocaat buiten klagers aanwezigheid zijn geopend en 7 poststukken niet zijn uitgereikt. Inrichting dient voor alle post een deugdelijk postregistratiesysteem te hanteren. Beroep gegrond. Tegemoetkoming € 75,=.	Blz. 21

<p>Zaaknummer: 15/4199/TA</p> <p>Datum uitspraak: 29 april 2016</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel; Arbeidsloon; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Klacht ziet op (vermeende) schending van recht; alsnog ontvankelijk. Financiële regeling van inrichting biedt geen aanknopingspunten voor uitleg dat alleen 'eerste opnamens' tijdens introductiefase recht op volledige uitbetaling hebben en klager als 'overnamepatiënt' niet. Beklag alsnog gegrond. Geen tegemoetkoming, rechtsgevolgen kunnen ongedaan worden gemaakt.</p>	<p>Blz. 25</p>
<p>Zaaknummer: 15/4197/TA</p> <p>Datum uitspraak: 29 april 2016</p>	<p>Urineonderzoek</p>	<p>Niet alleen bekend maken positieve uitslag van urinecontrole, maar ook het daarbij wijzen op recht op herhalingsonderzoek dient schriftelijk te worden vastgelegd. Nu daarvan niet is gebleken, is beroep in zoverre gegrond. Geen tegemoetkoming.</p>	<p>Blz. 26</p>
<p>Zaaknummer: 15/4023/TA</p> <p>Datum uitspraak: 29 april 2016</p>	<p>Bezoek; Huisregels ; Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Nu in huisregels is vermeld dat in bijzondere gevallen een uitzondering kan worden gemaakt op regel dat iedere bezoeker zich dient te legitimeren, had hoofd inrichting in dit geval moeten motiveren waarom hiervan t.a.v. kleinkind klager geen gebruik is gemaakt. Beroep gegrond, geen tegemoetkoming.</p>	<p>Blz. 27</p>
<p>Zaaknummer: 15/3137/TR</p> <p>Datum uitspraak: 26 april 2016</p>	<p>Verlof proefverlof; Ministeriele machtiging</p>	<p>Staatssecretaris is niet gehouden nog lopende proefverlofmachtiging in te trekken in geval van negatief advies Avt over verlofverlening. Aan intrekking verlofmachtiging dient belangenafweging vooraf te gaan; dit is een ander toetsingskader dan weigering machtiging na negatief advies Avt. Intrekking gezien rapportage van inrichting niet onredelijk of onbillijk. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 29</p>

Zaaknummer:

15/4255/GA

Datum uitspraak:

27 mei 2016

Beroepscommissie:

Holten, mr. A. van der
Boelens, drs. R.K.
Rutten, mr. M.A.G.
Kokee, R. mr. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij p.i. Zwolle

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid formeel; Ontvankelijkheid materieel; Zorgplicht wijze van betrachten

Artikelen:

Pbw art. 60, 69 lid 1

Samenvatting:

Geringe overschrijding beroepstermijn is verschoonbaar. Klager ontvankelijk in beroep. Klager ontvankelijk in beklag omdat directeur in beginsel verantwoordelijk is voor berekening juiste einddatum. Directeur mag echter uitgaan van door het OM aangeleverde stukken en treft daarom geen verwijt. Voor eventuele onjuistheden of onvolkomenheden dient klager zich te wenden tot het OM. Beklag is ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van artikel 69, eerste lid, tweede volzin, van de Pbw dient het beroep uiterlijk op de zevende dag na die van de ontvangst van het afschrift van de uitspraak onderscheidenlijk na die van de mondelinge mededeling van de uitspraak te worden ingediend. Op 11 december 2015 is mondeling uitspraak gedaan. Klager heeft zijn beroepschrift op 12 december 2015 gedateerd. Het beroepschrift is op 22 december 2015 op het secretariaat van de Raad ontvangen. Nu klager voor de verzending van zijn post afhankelijk is van de inrichting, kan de geringe overschrijding van de termijn hem niet worden verweten. Klager is derhalve ontvankelijk in zijn beroep.

De beroepscommissie is van oordeel dat in beginsel de directeur van de inrichting verantwoordelijk is voor de berekening van de juiste einddatum van klagers detentie. Nu de klacht van klager hierop is gericht, had de beklagcommissie hem in zijn klacht moeten ontvangen. De beroepscommissie zal de uitspraak van de beklagcommissie daarom

vernietigen en met toepassing van artikel 71, derde lid, van de Pbw doen wat de beklagcommissie had behoren te doen.

Op grond van de overgelegde stukken gaat de beroepscommissie uit van de volgende feiten:

Klager is ten aanzien van twee strafzaken vervolgd en veroordeeld.

De eerste zaak betreft de zaak met parketnummer [P1] (in hoger beroep parketnummer [P2] en in beroep in cassatie parketnummer [P3]). Voor deze zaak is klager veroordeeld tot een gevangenisstraf van achttien jaren, door de Hoge Raad verminderd tot zeventien jaren en zes maanden. Op grond van de door klager overgelegde registratiekaart met detentienummer [D1] heeft klager in de periode van 25 mei 2009 tot 9 februari 2011 voor deze zaak in voorlopige hechtenis gezeten in de p.i. Zutphen. Klager is op 9 februari 2011 in vrijheid gesteld.

De tweede zaak betreft de zaak met parketnummer [P4] (in hoger beroep parketnummer [P5]). Voor deze zaak is klager veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes maanden. Op grond van de door klager overgelegde registratiekaart met detentienummer [D2] is de preventieve hechtenis in deze zaak aangevangen op 16 december 2011. Op 11 september 2012 is de detentie van klagers eerste zaak hervat.

De beroepscommissie heeft geen verklaring kunnen vinden voor het feit dat de preventieve hechtenis in de eerste zaak vanaf 25 mei 2009 tot 9 februari 2011 na omnummering van het detentienummer niet op de registratiekaart wordt vermeld. De directeur heeft gesteld dat de omnummering geen effect heeft op de detentieduur. De directeur heeft in beroep de stukken overgelegd die hij van het Openbaar Ministerie toegezonden heeft gekregen en die hij heeft toegepast voor invoering in het DJI-registratiesysteem en de berekening van de einddatum. De beroepscommissie is van oordeel dat niet vast staat dat de directeur een verwijt treft. De directeur mag uitgaan van de hem door het Openbaar Ministerie aangeleverde stukken. Voor eventuele onjuistheden of onvolkomenheden zal klager zich dienen te wenden tot het Openbaar Ministerie (afdeling executie) dat primair verantwoordelijk is voor de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen (artikel 553 Sv). Het beklag zal daarom ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

16/0332/GA

Datum uitspraak:

12 mei 2016

Beroepscommissie:

Holten, mr. A. van der

Boelens, drs. R.K.
Rutten, mr. M.A.G.
Kokee, R. mr. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de penitentiaire inrichting (p.i.) Veenhuizen, locatie Esserheem

Trefwoorden:

Voorwerpen op cel

Artikelen:

Pbw art. 45 lid 5

Samenvatting:

Pbw stelt niet de eis dat de gedetineerde het eigendom moet hebben over de te vernietigen zaak. Ook van bezitter niet-eigenaar of houder van een zaak is toestemming vereist. Directeur dient mogelijkheden te onderzoeken om de mobiele telefoon te onderzoeken. Beroep gegrond. Geen tegemoetkoming omdat telefoon nog niet is vernietigd.

Rechtsoverwegingen:

In artikel 45 van de Pbw is – voor zover hier van belang, het volgende bepaald:

“1. In de huisregels kan worden bepaald dat het bezit van bepaalde soorten voorwerpen binnen de inrichting of een bepaalde afdeling daarvan verboden is, indien dit noodzakelijk is in het belang van de handhaving van de orde of de veiligheid in de inrichting, dan wel de beperking van de aansprakelijkheid van de directeur voor de voorwerpen.

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. De directeur is bevoegd voorwerpen ten aanzien waarvan geen toestemming is verleend dan wel die zijn verboden, ingevolge het eerste onderscheidenlijk het tweede lid, in beslag te nemen. Hij draagt zorg dat deze voorwerpen hetzij onder afgifte van een bewijs van ontvangst ten behoeve van de gedetineerde op diens kosten worden bewaard, hetzij voor diens rekening worden gezonden aan de verzender of een door de gedetineerde op te geven adres, hetzij met toestemming van de gedetineerde worden vernietigd, hetzij aan een opsporingsambtenaar ter hand worden gesteld met het oog op de voorkoming of opsporing van strafbare feiten.”

Naar het oordeel van de beroepscommissie is het vernietigen van de op klagers cel aangetroffen mobiele telefoon afhankelijk van diens toestemming. In voormeld artikel 45 wordt niet de eis gesteld dat de gedetineerde het eigendom heeft van de te vernietigen zaak. Ook indien de gedetineerde bezitter niet-eigenaar is of

de zaak houdt voor een ander, is naar het oordeel van de beroepscommissie de toestemming van de gedetineerde vereist.

Ter zitting van de beroepscommissie is namens de directeur betoogd dat sinds 19 oktober 2015 op de kabelkrant voor gedetineerden het door de directie gevoerde beleid over de vernietiging van illegale telefoons kenbaar is gemaakt. Nog afgezien van de vraag of dit beleid de toets der kritiek kan doorstaan, is de desbetreffende telefoon op 25 september 2015 op klagers cel aangetroffen en dus vóór deze bekendmaking op de kabelkrant. De directeur wijst verder op de technische mogelijkheden van mobiele telefoons om informatie over de inrichting op te slaan. De directeur acht het ongewenst dat deze informatie buiten de inrichting wordt verspreid. De beroepscommissie acht dit standpunt op zich redelijk. Echter, gelet op de bescherming die de wet biedt ten aanzien van eigenaars van zaken acht zij het van belang dat de directeur de mogelijkheden onderzoekt om de mobiele telefoon, eventueel op kosten van de gedetineerde, te laten onderzoeken. Het spreekt daarbij voor zich, zoals de directeur terecht aangeeft, dat de mobiele telefoon niet aan de gedetineerde kan worden teruggegeven. Ook ligt het naar het oordeel van de beroepscommissie voor de hand dat zolang voormeld onderzoek niet heeft plaatsgevonden, de mobiele telefoon in de preciosa blijft.

Het vorenstaande in onderling verband en samenhang bezien, is de beroepscommissie van oordeel dat de beslissing van de directeur de inbeslaggenomen mobiele telefoon te vernietigen, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, als onredelijk of onbillijk moet worden aangemerkt. Het beroep zal gegrond worden verklaard. De uitspraak van de beklagcommissie zal worden vernietigd en het beklag zal alsnog gegrond worden verklaard. De directeur heeft ter zitting van de beroepscommissie toegelicht dat de desbetreffende telefoon nog niet is vernietigd. De beroepscommissie acht daarom geen termen aanwezig klager in aanmerking te laten komen voor een tegemoetkoming.

Zaaknummer:

15/4182/GA

Datum uitspraak:

21 april 2016

Beroepscommissie:

Nat, mr. M.M. van der
Holten, mr. A. van der
Rutten, mr. M.A.G.
Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Trefwoorden:

Disciplinaire straffen procedureel
Disciplinaire straffen aanleiding
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 50, 51

Samenvatting:

Nu beklag door beklagcommissie formeel gegrond is verklaard, is er aanleiding voor toekenning van een tegemoetkoming. Beroep gegrond. Sprake van ogenblikkelijke wederrechtelijke aanval, maar beroep op noodweer(exces) slaagt niet. Disciplinaire straf niet onredelijk. Tegemoetkoming € 23,50.

Rechtsoverwegingen:

De beklagcommissie heeft – ambtshalve toetsend – het beklag gegrond verklaard, omdat de disciplinaire straf met terugwerkende kracht was opgelegd. Tegen dit deel van de bestreden beslissing is het beroep niet gericht.

Voorts heeft de beklagcommissie geoordeeld dat de disciplinaire straf terecht is opgelegd en dat de duur ervan niet onredelijk en onbillijk is en om die reden beslist dat klager geen tegemoetkoming toekomt. Hiertegen is het beroep gericht.

Klager heeft verzocht dat de beroepscommissie kennisneemt van de beelden. Vast staat dat de beklagcommissie heeft vastgesteld wat op die beelden te zien is. Klager heeft weliswaar gesteld dat de beklagcommissie die beelden niet juist heeft geïnterpreteerd, maar heeft niet vermeld welk deel van de vaststellingen niet zou overeenkomen met wat op de beelden te zien is. In zoverre is het verzoek onvoldoende gemotiveerd. Voor zover op die beelden te zien zou zijn dat klager – de beroepscommissie begrijpt: met het mes – niet in de buurt komt van zijn medege-detineerde omdat deze laatste sneller zou zijn, geldt dat de beroepscommissie dit wil aannemen. Het doet evenwel niet af aan de vaststelling dat klager met een mes achter die medege-detineerde is aangerend. Het bekijken van de beelden is gezien het vorenstaande niet noodzakelijk. Het verzoek kennis te nemen van de beelden wordt daarom afgewezen.

Het beklag is op formele gronden gegrond verklaard en de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing kunnen niet meer ongedaan gemaakt worden. Derhalve bestaat – anders dan de beklagcommissie heeft geoordeeld – aanleiding voor het toekennen van een tegemoetkoming. Bij het bepalen van de hoogte van de tegemoetkoming is van belang of de directeur de bestreden beslissing in redelijkheid heeft kunnen nemen.

Vast staat dat klager is aangevallen door een medege-detineerde en dat klager op enig moment een mes heeft getrokken en met dit mes in zijn hand achter

die medege-detineerde is aangerend. Het namens klager gedane beroep op noodweer slaagt niet. Op grond van de beschrijving van de camerabeelden door de beklagcommissie is aannemelijk geworden dat sprake was van een ogenblikkelijke wederrechtelijke aanval, maar na het gooien van de plastic waterfles kwam een einde aan die aanval. Gesteld noch gebleken is dat de medege-detineerde bijvoorbeeld klaar stond om nog een waterfles naar het hoofd van klager te gooien. Verdediging was daarom niet geboden; klager had zich tot het personeel kunnen wenden of had kunnen weglopen.

Het beroep op noodweere-xces slaagt evenmin. Namens klager is weliswaar gesteld dat sprake was van een hevige gemoedsbeweging, maar deze is niet onderbouwd. Bij gebreke daarvan is niet aannemelijk geworden dat de grenzen van noodzakelijke verdediging zijn overschreden als onmiddellijk gevolg van een hevige gemoedsbeweging die door de aanranding is veroorzaakt.

Klager kan derhalve voor zijn gedragingen als hierboven vermeld verantwoordelijk worden gehouden als bedoeld in artikel 51, vijfde lid, Pbw. Gezien de klager verweten gedragingen heeft de directeur in redelijkheid kunnen beslissen klager de bestreden disciplinaire straf op te leggen. Om die reden zal klager een tegemoetkoming worden toegekend die lager is dan wanneer de bestreden beslissing onredelijk of onbillijk zou zijn geoordeeld.

De beroepscommissie zal het beroep gegrond verklaren en de uitspraak van de beklagcommissie, voor zover daartegen beroep is ingesteld, vernietigen. De beroepscommissie bepaalt dat aan klager een tegemoetkoming toekomt van € 23,50.

Zaaknummer:

15/4316/GA

Datum uitspraak:

18 april 2016

Beroepscommissie:

Stolwerk, mr. M.J.

Boelens, drs. R.K.

Plaisir, MSc J.

Boerhof, mr. R. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij PPC Vught

Trefwoorden:

Dwangmedicatie; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 46c aanhef en onder a, 46d aanhef en onder a

Samenvatting:

Directeur heeft geen (uittreksel van het) behandelplan overgelegd. Ook uit de overige stukken kan niet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing tot toepassing van a-dwangbehandeling haar grondslag vindt in het behandelplan. Beroep gegrond. Tegemoetkoming € 25,=.

Rechtsoverwegingen:

Ingevolge artikel 46c, aanhef en onder a, van de Pbw in verbinding met artikel 46d, aanhef en onder a, van de Pbw kan a-dwangbehandeling alleen plaatsvinden als hierin is voorzien in het behandelplan.

Klagers raadsman stelt dat klager toestemming geeft voor het verstrekken van een uittreksel van het behandelplan door de directeur aan de beroepscommissie. De directeur acht dit onvoldoende en stelt dat een uittreksel van het behandelplan enkel wordt overgelegd als klager – die op 15 januari 2016 in vrijheid is gesteld – daartoe een toestemmingsverklaring ondertekent.

Nu de directeur geen (uittreksel van het) behandelplan heeft overgelegd en in de overige stukken niet staat dat in klagers behandelplan is voorzien in de mogelijkheid om, indien noodzakelijk, ten aanzien van klager a-dwangbehandeling (met medicatie) toe te passen, kan niet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing tot toepassing van a-dwangbehandeling haar grondslag vindt in het behandelplan. Daardoor staat niet vast dat de bestreden beslissing voldoet aan de wet, meer in het bijzonder aan de dwingende bepalingen van artikel 46c, aanhef en onder a, van de Pbw in verbinding met artikel 46d, aanhef en onder a, van de Pbw. De beroepscommissie zal het beroep derhalve gegrond verklaren. De beroepscommissie acht termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming en stelt deze vast op € 25,=.

Zaaknummer:

15/3248/GA

Datum uitspraak:

18 april 2016

Beroepscommissie:

Stolwerk, mr. M.J.

Boelens, drs. R.K.

Plaisir, MSc J.

Boerhof, mr. R. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagrechter bij de penitentiaire inrichting (p.i.) Vught

Trefwoorden:

Persoonlijke verblijfsruimte; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Regeling eisen verblijfsruimte penitentiaire inrichtingen art. 9

Samenvatting:

Naar aanleiding van een schouw door de beroepscommissie van een schaamschot op klagers afdeling is gebleken dat het geslachtsdeel van klager zichtbaar zou zijn wanneer hij gebruik zou maken van het toilet. Klagers privacy derhalve niet voldoende gewaarborgd. Beroep gegrond. Tegemoetkoming € 10,=

Rechtsoverwegingen:

In artikel 9 van de Regeling eisen verblijfsruimte penitentiaire inrichtingen is bepaald dat de verblijfsruimte is voorzien van een toilet en een wasgelegenheid, die zodanig kunnen worden afgeschermd dat de privacy van de gedetineerde voldoende is gewaarborgd.

Naar aanleiding van een schouw door de beroepscommissie van een verblijfsruimte van Unit 6 is gebleken dat de kier tussen het schaamschot en de muur waaraan het schaamschot is bevestigd zodanig ruim is dat het mogelijk is dat wanneer een personeelslid via het luikje van de verblijfsruimte kijkt dat door die kier – en niet omdat het schaamschot te laag zou zijn – het geslachtsdeel van klager zichtbaar is wanneer deze gebruik maakt van het toilet. De beroepscommissie is derhalve van oordeel dat klagers privacy bij het gebruik van het toilet niet voldoende is gewaarborgd. Het beroep zal dan ook gegrond worden verklaard. De beroepscommissie acht termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming en stelt deze vast op € 10,=.

Zaaknummer:

16/1399/GB

Datum uitspraak:

29 april 2016

Beroepscommissie:

Korthals Altes, mr. W.F.

Bol, mr. A.T.

Rutten, mr. M.A.G.

Kokee, R. mr. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing gevangenis

Artikelen:

Pbw art. 17; Aanwijzing executie, bijlage 2

Samenvatting:

Zelfmelder. Verzoek om uitstel langer dan zes maanden. Niet gebleken dat selectiefunctionaris overleg heeft gehad met parket van veroordeling. Aannee verlies van functie gebaseerd op verkeerde berekening strafrestant. Werkgever ondersteunt verzoek om uitstel. Beroep gegrond. Opdracht nieuwe beslissing. Geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

De beoordeling

4.1 In bijlage 2 van de Aanwijzing executie van het College van procureurs-generaal (Staatscourant 2014, nr. 37617, p. 23) is over het uitstelbeleid van 'lopende vonnissen' in het kader van de zelfmeldprocedure – voor zover hier van belang – het volgende bepaald:

"Een verzoek tot uitstel dient [bij, rsj] de selectiefunctionaris van (...) het Bureau Capaciteitsbeheersing en Logistiek (BCL) van DJI ingediend te worden.

(...)

Redenen tot het inwilligen van verzoeken tot uitstel, kunnen zijn:

. problemen die in de werksituatie zullen ontstaan en die kunnen leiden tot ontslag;

(...)

Als het verzoek tot uitstel van melden betrekking heeft op een periode die de termijn van 6 maanden na de eerste melddatum niet overschrijdt, kan de selectiefunctionaris van DJI zelfstandig op een dergelijk verzoek een beslissing nemen. (...) Als het verzoek tot uitstel betrekking heeft op een periode die de termijn van 6 maanden na de eerste melddatum overschrijdt, beslist de selectiefunctionaris van DJI pas op een dergelijk verzoek nadat overleg met het parket van veroordeling heeft plaatsgevonden. Het advies van het parket zal zwaar wegen bij de uiteindelijk te nemen beslissing over het wel of niet uitstellen van de melding. Een verzoek tot uitstel voor een dergelijk lange periode zal slechts bij uitzondering gehonoreerd worden. (...)"

4.2. De beroepscommissie stelt vast dat volgens het geldende beleid problemen in de werksituatie die kunnen leiden tot ontslag, een reden voor uitstel kunnen vormen. Klager verzoekt om uitstel voor een langere periode dan zes maanden. Uit de stukken is niet gebleken dat de selectiefunctionaris overleg heeft gehad met het parket van veroordeling zoals voorgeschreven in voornoemde executieaanwijzing. Voorts vindt de aanname van de selectiefunctionaris dat klager na ommekomst van de straf niet zal kunnen terugkeren in zijn functie, onvoldoende steun in de stukken. Deze aanname is blijkens de beslissing op het bezwaarschrift van 18 april

2016 gebaseerd op het kennelijk in eerste instantie verkeerd berekende strafrestant van 540 dagen in plaats van 180 dagen. Bij de stukken bevindt zich een door de werkgever ondertekende verklaring waarin het verzoek om uitstel tot januari 2017 wordt ondersteund.

Gelet hierop moet de op de onder 3.2 genoemde gronden gebaseerde beslissing van de selectiefunctionaris bij afweging van alle in aanmerking komende belangen als onredelijk en onbillijk worden aangemerkt. Het beroep zal gegrond worden verklaard en de bestreden beslissing zal worden vernietigd.

De selectiefunctionaris zal worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak binnen een termijn van twee weken na ontvangst daarvan.

De beroepscommissie acht geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:

16/529/GB

Datum uitspraak:

28 april 2016

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Brand, J.G.A. van den
Rutten, mr. M.A.G.
Jousma, mr. S. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing EBI

Artikelen:

Pbw art. 17

Regeling plaatsing en overplaatsing van gedetineerden art. 6, 26

Samenvatting:

Klager verblijft ruim tien jaar in de EBI. Geen sprake van recente informatie omtrent maatschappelijke of vluchtrisico's. Detentietraject t.a.v. klager onduidelijk. Begin van positieve ontwikkeling bij klager die wat meer zicht geeft op gedrag. Er zijn andere detentiemogelijkheden waarbij door oplegging van maatregelen eventueel uitdragen radicaal gedachtegoed aan banden kan worden gelegd. Beslissing verlenging verblijf in de EBI onredelijk en onbillijk. Beroep gegrond en opdracht tot nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

Ontvankelijkheid

4.1. Klager heeft zelf een beroepschrift ingediend gedateerd 17 februari 2016. Klager geeft daarin aan met dit schrijven de beslissing tot verlenging van zijn verblijf in de EBI ter beroep neer te leggen bij de beroepscommissie. Voor een eventueel schriftelijke motivering verwijst hij naar toekomstig schrijven. Hoewel formeel de motivering voor het beroep te kort schiet, blijkt uit de context wel de reden voor het beroep. Bovendien is het vaste jurisprudentie van de beroepscommissie om minder zware aanvullende eisen aan een door een gedetineerde ingediend beroepschrift te stellen zolang de bedoeling daarvan duidelijk is. Klager is derhalve ontvankelijk in zijn beroep.

Inhoudelijk

4.2. De EBI is aangewezen als h.v.b. en gevangenis voor mannen met een regime van beperkte gemeenschap, een individueel regime en een extra beveiligingsniveau.

4.3. Op grond van artikel 6 van de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden kunnen in de extra beveiligde inrichting gedetineerden worden geplaatst die:

- a. een extreem vluchtrisico vormen en een onaanvaardbaar maatschappelijk risico vormen in termen van recidivegevaar voor ernstige geweldsdelicten, of
- b. bij ontvluchting een onaanvaardbaar maatschappelijk risico vormen, waarbij het vluchtrisico als zodanig hieraan ondergeschikt is.

4.4. In artikel 26 van voornoemde Regeling worden de voorwaarden genoemd die in acht dienen te worden genomen bij de beslissing tot plaatsing in een EBI en de beslissing tot verlenging van het verblijf in een EBI elke zes maanden daarna.

4.5. De beroepscommissie overweegt dat uitgangspunt in de wet (artikel 2, vierde lid, van de Pbw) is dat personen ten aanzien van wie de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel plaatsvindt aan geen andere beperkingen worden onderworpen dan die welke voor het doel van de vrijheidsbeneming of in het belang van de handhaving van de orde of veiligheid in de inrichting noodzakelijk zijn.

Dit uitgangspunt van "minimale beperkingen" geldt voor alle gedetineerden (inclusief tot levenslange gevangenisstraf veroordeelde gedetineerden). Telkens zal, wanneer een uitzondering wordt gemaakt op dit uitgangspunt, onderbouwd en gemotiveerd moeten worden waarom de noodzaak voor verdergaande beperkingen aanwezig is en waarom niet kan worden volstaan met een andere, qua beperkingen in het regime minder vergaande wijze van tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel.

Bij het voortduren van eventuele beperkingen dient de voor de uitvoering verantwoordelijke instantie wederom gemotiveerd aan te geven op grond waarvan

nog steeds niet volstaan kan worden met minder vergaande beperkingen. Zeker bij langdurige vrijheidsstraffen dient inzichtelijk te worden gemaakt welk detentietraject men voor ogen heeft, aan welke vereisten een gedetineerde moet voldoen om het traject te doorlopen en welke stappen voornoemde instantie denkt te nemen om dat traject te realiseren. Een en ander met het oog op het – met inachtneming van uit beveiliging van de maatschappij en handhaving van de orde en veiligheid in de inrichting benodigde maatregelen – bieden van perspectief aan de gedetineerde en (indien aan de orde) op het voorbereiden van een verantwoorde terugkeer van de gedetineerde in de samenleving.

4.6. Buiten twijfel staat dat de plaatsing van een gedetineerde in de EBI een uitzondering maakt op het hiervoor vermelde uitgangspunt. Het in de EBI geldende regime kan als zeer restrictief en beperkend voor de gedetineerde die daar wordt geplaatst worden gekenschetst.

Gelet op de gevolgen van plaatsing in de EBI voor een gedetineerde moet, bij een alsmaar voortdurende verblijfsduur in de EBI, een groter belang worden gehecht aan de actualiteit, concreetheid en volledigheid alsmede de betrouwbaarheid van de overgelegde informatie. Daarenboven dient, zoals hiervoor al in algemene zin is aangegeven, gemotiveerd te worden waarom niet kan worden volstaan met toepassing van minder vergaande beperkingen en mag worden verwacht dat de voor de uitvoering verantwoordelijke instantie inzicht geeft in het detentietraject dat men voor ogen heeft voor de betreffende gedetineerde.

4.7. Het enkele gegeven dat bij eerste plaatsing in de EBI geoordeeld wordt dat een gedetineerde bij ontvluchting een onaanvaardbaar maatschappelijk risico vormt (waarbij het vluchtrisico als zodanig hieraan ondergeschikt is), brengt, het voorgaande in ogenschouw nemende, nog niet met zich dat verlenging van de plaatsing in de EBI alleen daarom al dient plaats te vinden. Er is geen sprake van dat het adagium “eens een onaanvaardbaar maatschappelijk risico, altijd een onaanvaardbaar maatschappelijk risico” opgeld zou doen. Ook ten aanzien van de gedetineerden die op grond van dit criterium in de EBI zijn geplaatst, dient daarom telkens in het licht van het uitgangspunt van de wet te worden beoordeeld of die plaatsing in de EBI nog wel proportioneel en nodig is of dat (al dan niet met toepassing van specifieke beveiligingsmaatregelen) volstaan kan worden met plaatsing in een inrichting met een minder beperkend regime.

Daarbij overweegt de beroepscommissie dat, hoewel bij de in het geding zijnde plaatsingsgrond van ondergeschikt belang, het al dan niet bestaan van vluchtrisico wel degelijk relevant kan zijn en dat dat risico, als daarvan volgens de voor de uitvoering verantwoordelijke instantie sprake zou zijn, om die reden ook met concrete feiten of omstandigheden en met (actuele) informatie dient te worden onderbouwd.

4.8. De beroepscommissie constateert dat ten aanzien van klager sinds 2005 geen sprake is van meer recente (GRIP)informatie dan die welke destijds tot zijn

plaatsing in de EBI heeft geleid. Klager verblijft inmiddels ruim tien jaar in de EBI en een dergelijk langdurig verblijf met alle beperkingen van dien komt indien geen nadere en actuele gronden worden aangevoerd op gespannen voet te staan met het beginsel van minimale beperkingen zoals neergelegd in artikel 2, vierde lid, van de Pbw en het bepaalde in artikel 3 EVRM dat niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Klager houdt er vanuit zijn geloofsovertuiging radicale ideeën op na. De beroepscommissie acht echter aannemelijk dat klager bepaalde radicale uitspraken die in het selectieadvies worden genoemd, gelet op zijn aanvulling ter zitting, in een bepaalde context heeft gedaan en dat zonder die context daaraan niet zonder meer de duiding kan worden gegeven als in het selectieadvies en de selectiebeslissing is gedaan.

Er is sprake van een begin van een positieve ontwikkeling ten opzichte van klager die wat meer zicht biedt op zijn gedrag. Bovendien heeft klager aangegeven open te staan voor een gesprek met een islamitisch praktiserend psycholoog.

Er zijn alternatieve detentiemogelijkheden aanwezig waarin klager geplaatst kan worden met behoud van individueel op hem afgestemde maatregelen waarmee bijvoorbeeld het eventueel uitdragen van zijn radicale opvattingen aan banden kan worden gelegd.

Gelet hierop en op het ontbreken van feiten en omstandigheden voor het van toepassing zijn van het criterium van artikel 6 aanhef en onder b van de Regeling, moet de bestreden beslissing bij afweging van alle in aanmerking komende belangen als onredelijk en onbillijk worden aangemerkt en zal de beroepscommissie het beroep gegrond verklaren. Zij zal de bestreden beslissing vernietigen en de selectiefunctionaris opdragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak. De beroepscommissie zal voor die nieuwe beslissing een ruime termijn stellen ten behoeve van een zorgvuldige voorbereiding van een nieuwe plaatsingsbeslissing uit de EBI. De nieuwe beslissing dient in ieder geval te zijn genomen voor 12 augustus 2016, dat is voor de afloop van de zes maanden die de bestreden beslissing van 12 februari 2016 zou gelden.

Zaaknummer:

16/0239/GV (tussenbeslissing)

Datum uitspraak:

10 mei 2016

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Rossem-Broos, mr. R.S.T. van
Korthals Altes, mr. W.F.
Dwarka, mr. S.S. (secr.)

Trefwoorden:

Verlof strafonderbreking

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 34

Samenvatting:

Levenslanggestrafte verzoekt om strafonderbreking voor resocialisatiedoelinden. Strafonderbreking kan alleen worden toegekend als een andere vorm van verlof niet voorziet in het doel wat met verlof wordt beoogd. Het verzoek kon daarom worden afgewezen. Het is wenselijk de mogelijkheden van een korter verlof te beoordelen. Hiervoor worden rapportages opgevraagd. Beslissing op beroep wordt drie maanden aangehouden.

Rechtsoverwegingen:

Klager is sinds 9 november 1994 in Nederland gedetineerd. Hij is bij vonnis van 18 april 1995 veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf, wegens – kort gezegd – meervoudige moord, een poging tot moord en een aantal gewapende roofovervallen. Klager heeft tot 13 november 2015 in het PPC Haaglanden verbleven. Daarna is hij overgeplaatst naar de locatie Zuyder Bos te Heerhugowaard.

Op klagers verzoek om strafonderbreking heeft de directeur van de locatie Zuyder Bos negatief geadviseerd, omdat elke grond voor het verlenen van strafonderbreking ontbreekt. Daarom zijn verder geen adviezen opgevraagd.

Klager heeft op 21 juli 2014 een (eerste) gratieverzoek ingediend. Op dit verzoek is nog niet beslist.

Klager wil tijdens de strafonderbreking re-integratieactiviteiten ondernemen.

De beroepscommissie overweegt als volgt.

De beroepscommissie heeft eerder overwogen (zie onder meer RSJ 21 augustus 2014, 14/1296/GA) dat de voorbereiding op de terugkeer in de maatschappij uitgangspunt dient te blijven voor alle gedetineerden. De enkele omstandigheid dat een gedetineerde levenslang is gestraft, kan daarom niet redengevend zijn voor afwijzing van een verzoek om deelname aan resocialisatie-activiteiten. Verlof dient in beginsel onderdeel uit te maken van de resocialisatie van een gedetineerde. De beroepscommissie sluit in de situatie waarin klager zich bevindt niet uit dat er persoonlijke omstandigheden, zoals bedoeld bij strafonderbreking en incidenteel verlof, zijn die enige vorm van verlof buiten de inrichting noodzakelijk maken. Dit verlof zou dan mede kunnen worden aangewend om de in detentie begonnen resocialisatie-activiteiten daarbuiten voort te zetten.

In dit geval heeft klager verzocht om strafonderbreking voor de duur van drie maanden. Op grond van artikel 34 Rtvi kan strafonderbreking worden verleend wegens zodanig bijzondere omstandigheden in de persoonlijke sfeer, dat niet kan worden volstaan met een andere vorm van verlof.

In de Toelichting bij dit artikel staat, voor zover van belang, het volgende: "In deze bepaling wordt uitdrukking gegeven aan de complementaire aard van de strafonderbreking, dat wil zeggen dat strafonderbreking alleen mogelijk is wanneer de voor het bijwonen van de gebeurtenis in kwestie benodigde tijd te lang is voor incidenteel verlof dan wel het doel niet door incidenteel verlof wordt geregeld. (...) Wordt een verzoek ingediend als een verzoek om incidenteel verlof maar meent de directeur dat een dergelijk verlof voor het betreffende doel, bijvoorbeeld gelet op de duur, niet mogelijk is, dan kan hij de indiener daarover informeren en hem aanbieden het verzoek te laten behandelen als een verzoek om strafonderbreking. Ook de omgekeerde situatie kan zich voordoen, wanneer bijvoorbeeld een verzoek om strafonderbreking wordt gedaan terwijl de directeur meent dat met een incidenteel verlof kan worden volstaan. In plaats van dan eerst de afwijzing op die grond door de minister (lees: de Staatssecretaris) af te wachten, kan de directeur onmiddellijk voorstellen het verzoek te wijzigen."

Klager heeft uitdrukkelijk in beginsel de maximale strafonderbreking van drie maanden verzocht met het doel zijn moeder te ondersteunen en vanwege resocialisatie doeleinden. Hij heeft ervoor gekozen niet (subsidiar) om incidenteel verlof te vragen, omdat deze vorm van verlof uitsluitend voor (zeer) kort verlof is bedoeld. Dit standpunt miskent dat artikel 34 Rtvi als een uitdrukkelijke voorwaarde voor het verlenen van strafonderbreking vereist dat niet met een andere vorm van verlof kan worden volstaan. De beroepscommissie is er niet van overtuigd dat de door klager genoemde doelen niet (geheel of ten dele) zouden kunnen worden verwezenlijkt in het kader van een korter verlof. Het ligt bovendien ook niet voor hand om in het kader van resocialisatie een eventueel eerste verlof direct voor drie maanden te verlenen.

Op deze gronden kon de gevraagde strafonderbreking dan ook worden afgewezen. In dit stadium van de behandeling van het beroep en gelet op het voortduren van de detentie acht de beroepscommissie het wenselijk en noodzakelijk om de mogelijkheden van een korter verlof te beoordelen.

De beroepscommissie acht zich echter onvoldoende geïnformeerd om thans een beslissing te nemen. Zij is in afwachting van het advies van het OM in de gratieprocedure, met daarin het slachtoffer-nabestaandenonderzoek. Voorts is een aanvullende rapportage nodig, ook met het oog op het onderzoek van contra-indicaties voor verlofverlening zoals bedoeld in artikel 4 van de Rtvi. De beroepscommissie draagt de Staatssecretaris dan ook op een reclasseringsadvies en gedragsrapportage te laten opmaken.

De beroepscommissie zal de behandeling van het beroep voor een periode van drie maanden aanhouden.

Zaaknummer:

16/0278/TA

Datum uitspraak:

6 mei 2016

Beroepscommissie:

Maanicus, mr. R.M.

Korvinus, mr. C.F.

Mulder, mw.mr.drs. L.C.

Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagrechter bij FPC De Kijvelanden te Poortugaal

Trefwoorden:

Post; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Bvt art. 58 lid 3 en 5

Bvt art. 35

Samenvatting:

Aannemelijk dat 3 brieven van klagers advocaat buiten klagers aanwezigheid zijn geopend en 7 poststukken niet zijn uitgereikt. Inrichting dient voor alle post een deugdelijk postregistratiesysteem te hanteren. Beroep gegrond. Tegemoetkoming € 75,=.

Rechtsoverwegingen:

De beklagrechter heeft klager niet-ontvankelijk verklaard in zijn beklag, omdat het klaagschrift volgens hem niet voldoet aan het vereiste van artikel 58, derde lid, Bvt. In zijn klaagschrift heeft klager vermeld dat zijn beklag betrekking heeft op negen aan hem gerichte poststukken die niet, niet tijdig of geopend aan hem zijn uitgereikt. In het aanvullend klaagschrift van 28 december 2015 heeft klagers raadsvrouw verwezen naar een eerdere klacht van klager en een uitspraak van 4 september 2015 van de beklagcommissie over de postuitreiking. Op grond van het vorenstaande is de beroepscommissie, anders dan de beklagrechter, van oordeel dat in het klaagschrift en aanvullende klaagschrift voldoende nauwkeurig is omschreven waarover het beklag gaat. In dit verband merkt de beroepscommissie op dat eventuele onduidelijkheden over een op zichzelf voldoende nauwkeurig

omschreven klacht op een zitting kunnen worden weggenomen. Gelet hierop zal de beroepscommissie de uitspraak van de beklagrechter vernietigen. De beroepscommissie zal het beklag in beroep ten gronde en in volle omvang beoordelen.

In artikel 58, vijfde lid, Bvt is bepaald dat het klaagschrift uiterlijk op de zevende dag na die waarop de verpleegde kennis heeft gekregen van de beslissing waarover hij zich wenst te beklagen moet worden ingediend. Als dag waarop het klaagschrift is ingediend, geldt die van de ontvangst door de secretaris dan wel de dagtekening, bedoeld in het tweede lid. Een na afloop van deze termijn ingediend klaagschrift is niettemin ontvankelijk, indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de verpleegde in verzuim is geweest.

In beroep heeft klager een overzicht overgelegd waarin hij heeft beschreven wat er met welk poststuk verkeerd is gegaan. Uit dit overzicht blijkt het volgende:

- a. Brief van advocaat van 18 augustus 2015 op 3 november 2015 ontvangen;
- b. Brief van advocaat van 25 september 2015 niet ontvangen;
- c. Brief van advocaat van 18 september 2015 geopend (excusbrief van kliniek);
- d. Twee brieven van woningbouw van 27 augustus 2015 niet ontvangen;
- e. Vier maandbladen niet ontvangen;
- f. Brief van KvK van 24 oktober 2015 geopend en de brief ontbreekt;
- g. Brief van advocaat van 23 november 2015 geopend (excusbrief van kliniek);
- h. Brief van advocaat van 23 november 2015 geopend (excusbrief van kliniek);
- i. Brief van advocaat van 23 november 2015 geopend en concept ontbreekt;
- j. Brief van advocaat van 4 december 2015 op 8 december 2015 geopend ontvangen (excusbrief van kliniek);
- k. Brief van advocaat van 28 december 2015 geopend (excusbrief van kliniek);
- l. Brief van de Raad van Discipline van januari geopend.

Klagers klaagschrift is ingekomen bij de beklagcommissie op 26 november 2015. Nu op grond van de Bvt niet kan worden geklaagd over toekomstige beslissingen of omstandigheden, zal de beroepscommissie klager niet ontvankelijk verklaren in zijn beklag over de poststukken die dateren van na 26 november 2015; dit betreffen de poststukken als hierboven vermeld onder j., k. en l.

Nu ingevolge artikel 58, vijfde lid, Bvt een klacht uiterlijk op de zevende dag na die waarop de verpleegde kennis heeft gekregen van de beslissing waarover hij zich wil beklagen moet worden ingediend, kan klager ook niet worden ontvangen in zijn beklag over de poststukken als vermeld onder a., c. en f., nu klager reeds voor 19 november 2015 – dit is zeven dagen voor de dag van indiening van het klaagschrift – kennis heeft gekregen van de omstandigheid dat het poststuk als vermeld onder

a. te laat is uitgereikt en de poststukken als vermeld onder c. en f. buiten zijn aanwezigheid geopend zijn. Het beklag over deze poststukken is derhalve niet tijdig ingediend.

Het beklag over de poststukken als vermeld onder g., h. en i. is binnen de beklagtermijn van artikel 58, derde lid, Bvt ingediend; de beroepscommissie zal klager derhalve in dit beklag ontvangen. Voorts zal de beroepscommissie klager ontvangen in zijn beklag over de poststukken als vermeld onder b., d. en e., nu het gaat om poststukken die klager niet heeft ontvangen en niet kan worden vastgesteld op welk moment klager kennis heeft gekregen van de omstandigheid dat hij die poststukken niet heeft ontvangen.

Inhoudelijk overweegt de beroepscommissie als volgt.

Ten aanzien van het beklag over de poststukken als vermeld onder g., h. en i.: Ingevolge artikel 35, tweede lid, Bvt is het hoofd van de inrichting bevoegd enveloppen of andere poststukken afkomstig van of bestemd voor verpleegden op de aanwezigheid van bijgesloten voorwerpen te onderzoeken en deze hiertoe te openen. Het openen geschiedt, voor zover mogelijk, in aanwezigheid van de betrokken verpleegde.

Klager heeft gesteld dat drie brieven van 23 november 2015, afkomstig van zijn civiele advocaat, geopend aan hem zijn uitgereikt en dat hij in verband daarmee twee excuusbrieven van de inrichting heeft ontvangen. De inrichting heeft hier ter zitting tegenover gesteld dat deze brieven niet zijn geregistreerd, zodat niet aannemelijk is dat deze brieven in de inrichting zijn binnengekomen. Ter zitting heeft klager één van die brieven overgelegd. Gelet hierop acht de beroepscommissie de stelling van de inrichting dat de brieven niet in de inrichting zijn binnengekomen niet aannemelijk. Ter zitting heeft de inrichting te kennen gegeven dat het gebeurt dat brieven van advocaten per abuis worden geopend. Klager heeft ter zitting voorts twee brieven (van latere datum) getoond waarin de inrichting excuus maakt voor het, per abuis, openen van klagers advocatenpost. Gezien het vorenstaande acht de beroepscommissie aannemelijk dat de drie brieven van 23 november 2015 die afkomstig zijn van klagers advocaat door de inrichting, buiten klager aanwezigheid, zijn geopend alvorens deze aan klager zijn uitgereikt. Daarmee heeft de inrichting gehandeld in strijd met het bepaalde in artikel 35, tweede lid, Bvt. In dit kader merkt de beroepscommissie op dat niet ter zake doet of aan de buitenkant van de enveloppen waarin de brieven zaten kon worden afgezien of deze afkomstig waren van klagers advocaat, nu het bepaalde in artikel 35, tweede lid, Bvt niet alleen betrekking heeft op 'geprivilegieerde post', maar op alle post.

Gelet op het vorenstaande zal de beroepscommissie het beklag over de poststukken als vermeld onder g., h. en i. gegrond verklaren.

Ten aanzien van het beklag over het poststuk als vermeld onder b.:

Klager heeft gesteld dat hij een brief van 25 september 2015 afkomstig van zijn civiele advocaat niet heeft ontvangen en dat hij later een kopie van deze brief van zijn advocaat heeft ontvangen. De inrichting heeft ter zitting meegedeeld dat begeleidende brieven bij advocatenpost worden opgeslagen in het patiëntendossier van de desbetreffende verpleegde en dat in klagers dossier geen begeleidende brief van 25 september 2015 aanwezig is. De beroepscommissie is, mede gelet op de – niet door de inrichting weersproken – toelichting van klagers raadsman dat civiele advocaten niet altijd begeleidende brieven bij poststukken voegen, van oordeel dat dit ‘registratiesysteem’ van de inrichting niet sluitend is. Derhalve kan niet worden uitgesloten dat het door klager gestelde juist is. Gelet hierop en in aanmerking genomen dat er reeds eerder problemen met de postuitreiking in de inrichting zijn geweest acht de beroepscommissie het door klager gestelde aannemelijk. Gelet hierop zal de beroepscommissie het beklag over het poststuk als vermeld onder b. gegrond verklaren.

Ten aanzien van het beklag over de poststukken als vermeld onder d. en e.: Klager heeft gesteld dat hij twee brieven van 27 augustus 2015 van de woningbouwvereniging en vier maandbladen niet heeft ontvangen. Ter zitting heeft de inrichting meegedeeld dat post van niet-geprivilegieerde contacten niet wordt geregistreerd, zodat niet kan worden nagegaan of het door klager gestelde juist is. Het is aan de inrichting om een deugdelijk postregistratiesysteem te hanteren. Het ontbreken van een dergelijk systeem leidt er in dit geval toe dat de inrichting het door klager gestelde niet gemotiveerd kan weerspreken. Gelet hierop en in aanmerking genomen dat er reeds eerder problemen met de postuitreiking in de inrichting zijn geweest acht de beroepscommissie het door klager gestelde aannemelijk. Gezien het vorenstaande zal de beroepscommissie het beklag over de poststukken als vermeld onder d. en e. gegrond verklaren.

De beroepscommissie ziet aanleiding voor het toekennen van een tegemoetkoming. Nu aannemelijk is dat drie poststukken geopend aan klager zijn uitgereikt en zeven poststukken (vier maandbladen en drie brieven) niet aan klager zijn uitgereikt, zal de beroepscommissie de hoogte van de tegemoetkoming bepalen op € 75,= (wat neerkomt op € 7,50 per poststuk).

Overigens overweegt de beroepscommissie als volgt. Klager heeft ter zitting een aantal ‘excusbrieven’ die dateren van na 26 november 2015 getoond. Hieruit volgt dat (geprivilegieerde) post nog steeds geopend of niet tijdig aan klager wordt uitgereikt. Voor verpleegden is een correcte en tijdige postverwerking en -uitreiking van groot belang. De beroepscommissie verwacht dan ook van het hoofd van de inrichting dat hij hiervoor zorg draagt.

Zaaknummer:

15/4199/TA

Datum uitspraak:

29 april 2016

Beroepscommissie:

Woensel, mr. A.M. van
Bos, drs. W.A.Th.
Daniel MPM, drs. M.R.
Koster, mr. M.L. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij FPC Oostvaarderskliniek te Almere

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel
Arbeidsloon
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Bvt art. 46

Samenvatting:

Klacht ziet op (vermeende) schending van recht; alsnog ontvankelijk. Financiële regeling van inrichting biedt geen aanknopingspunten voor uitleg dat alleen 'eerste opnamens' tijdens introductiefase recht op volledige uitbetaling hebben en klager als 'overnamepatiënt' niet. Beklag alsnog gegrond. Geen tegemoetkoming, rechtsgevolgen kunnen ongedaan worden gemaakt.

Rechtsoverwegingen:

De onderhavige klacht houdt in dat klager op grond van 2.2. van de "Financiële regelgeving 2014 op grond van de Bvt' van de inrichting (verder: de Financiële regeling) de eerste drie maanden van zijn verblijf in de inrichting, ongeacht zijn arbeidsinspanning, recht had op honderd procent uitbetaling van het loon en dat hem dit als 'overnamepatiënt' ten onrechte is onthouden. De klacht ziet derhalve op een (vermeende) schending van een recht, zodat sprake is van een beklagwaardige beslissing op grond van artikel 56, eerste lid, aanhef en onder e, Bvt. De beroepscommissie vernietigt daarom de uitspraak van de beklagcommissie op dit punt en verklaart klager alsnog ontvankelijk in het beklag.

In par. 2.2, getiteld "Introductiefase", van de Financiële regeling van de inrichting is het volgende vermeld: "Omdat de patiënt in de eerste drie maanden na opname in de kliniek beschikbaar moet zijn voor nadere diagnostiek, kennismaking met de

disciplines en observatie, kan dit betekenen dat hij niet maximaal 25 uren per week aan betaalde activiteiten kan deelnemen. In de introductieperiode krijgt de patiënt 25 uur 100% uitbetaald. De introductiefase eindigt na het vaststellen van het verplegings- en behandelingsplan. Daarna start de beloningsregeling”.

Deze regeling omtrent de betaling van arbeidsloon in de eerste drie maanden ziet naar haar bewoordingen niet alleen op ‘eerste opnames’, dat wil zeggen patiënten die voor hun opname in de inrichting niet in een andere tbs-inrichting hebben verbleven, maar ook op patiënten die zijn overgeplaatst vanuit een andere inrichting. De Financiële regeling biedt geen aanknopingspunten voor een beperktere uitleg als door de inrichting voorgestaan. Voorts is door het hoofd van de inrichting niet (gemotiveerd) betwist dat medepatiënten K. en C., net als klager afkomstig uit FPC Veldzicht, tijdens hun introductieperiode wel 25 uur honderd procent uitbetaald hebben gekregen. De beroepscommissie is daarom van oordeel dat de beslissing klager gedurende de introductiefase niet 25 uur honderd procent van het arbeidsloon uit te betalen als onredelijk en onbillijk dient te worden aangemerkt. Het beklag zal dan ook gegrond worden verklaard. De inrichting zal alsnog het niet-betaalde bedrag aan klager moeten uitkeren.

Nu de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing ongedaan zijn te maken, doordat de kliniek aan klager alsnog het niet-betaalde loon zal moeten uitbetalen, komt klager geen tegemoetkoming toe.

Zaaknummer:

15/4197/TA

Datum uitspraak:

29 april 2016

Beroepscommissie:

Woensel, mr. A.M. van
Bos, drs. W.A.Th.
Daniel MPM, drs. M.R.
Koster, mr. M.L. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagrechter bij FPC De Rooyse Wissel te Venray

Trefwoorden:

Urineonderzoek

Artikelen:

Bvt art. 24; Regeling urineonderzoek verpleegden art. 5 lid 2

Samenvatting:

Niet alleen bekend maken positieve uitslag van urinecontrole, maar ook het daarbij wijzen op recht op herhalingsonderzoek dient schriftelijk te worden vastgelegd. Nu daarvan niet is gebleken, is beroep in zoverre gegrond. Geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van artikel 5, tweede lid, van de Regeling urineonderzoek verpleegden (de Regeling) wordt, indien het gebruik van gedragsbeïnvloedende middelen is geconstateerd (of wanneer de verpleegde daarom verzoekt) de uitslag van het onderzoek aan de verpleegde bekend gemaakt. Hierbij wordt de verpleegde gewezen op het recht op een herhalingsonderzoek. Indien de mededeling mondeling wordt gedaan, legt het personeelslid dat, of de medewerker die, de mededeling heeft gedaan, schriftelijk vast dat en wanneer de mededeling is gedaan.

Naar het oordeel van de beroepscommissie ziet de schriftelijk vast te leggen mededeling in deze bepaling niet alleen op de uitslag van de urinecontrole maar ook op het feit dat de verpleegde is gewezen op zijn recht op een herhalingsonderzoek.

Onweersproken is dat de uitslag van de urinecontrole van 19 augustus 2015 negatief was en derhalve geen gebruik van gedragsbeïnvloedende middelen is geconstateerd. Gelet hierop bestond dan ook geen aanleiding klager te wijzen op de mogelijkheid van een herhalingsonderzoek. Het beroep zal in zoverre ongegrond worden verklaard.

Voor wat betreft de positieve uitslag van de urinecontrole van 17 augustus 2015 overweegt de beroepscommissie dat niet gebleken is dat schriftelijk is vastgelegd dat klager de uitslag van de urinecontrole is medegedeeld en hij daarbij is gewezen op de mogelijkheid een herhalingsonderzoek te laten verrichten. Ook overigens kan niet met voldoende zekerheid worden vastgesteld dat klager is gewezen op de mogelijkheid een herhalingsonderzoek te laten verrichten, zodat niet is voldaan aan het vereiste van artikel 5 van de Regeling. Gelet hierop zal het beroep in zoverre gegrond worden verklaard, zal de uitspraak van de beklagrechtter in zoverre worden vernietigd en zal het beklag alsnog gegrond worden verklaard.

De beroepscommissie ziet geen aanleiding voor toekenning van een tegemoetkoming aan klager, nu uit de stukken volgt dat naar aanleiding van klagers verzoek om een toxicologisch onderzoek in overleg met de psychiater is beslist de urine ook op andere stoffen te onderzoeken en niet gebleken is van aanwijzingen dat de uitslag van de urinecontrole van 17 augustus 2015 niet zou kloppen.

Zaaknummer:

15/4023/TA

Datum uitspraak:

29 april 2016

Beroepscommissie:

Woensel, mr. A.M. van
Bos, drs. W.A.Th.
Daniel MPM, drs. M.R.
Koster, mr. M.L. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij FPC De Kijvelanden te Poortugaal

Trefwoorden:

Bezoek; Huisregels ; Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt art. 37, lid 5

Samenvatting:

Nu in huisregels is vermeld dat in bijzondere gevallen een uitzondering kan worden gemaakt op regel dat iedere bezoeker zich dient te legitimeren, had hoofd inrichting in dit geval moeten motiveren waarom hiervan t.a.v. kleinkind klager geen gebruik is gemaakt. Beroep gegrond, geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van het bepaalde in artikel 37, vijfde lid, van de Bvt dient iedere bezoeker zich bij binnenkomst op deugdelijke wijze te legitimeren.

In de huisregels van FPC De Kijvelanden is in 11.7.1 bepaald dat alle bezoekers, ook minderjarige kinderen die met hun ouders of (een) andere begeleider(s) meekomen, zich bij binnenkomst bij de portier dienen te legitimeren met een paspoort, een (Nederlands) rijbewijs of identiteitskaart. In 11.7.2 is bepaald het hoofd behandeling en bedrijfsvoering in bijzondere gevallen kan besluiten dat van het bepaalde in 11.7.1 wordt afgeweken.

Klagers vierjarig kleinkind is de toegang tot de inrichting geweigerd wegens het ontbreken van een legitimatiebewijs. Dit is een jegens klager individueel genomen beslissing die beklagwaardig is op grond van artikel 56, eerste lid, aanhef en onder c, Bvt. Om die reden vernietigt de beroepscommissie de uitspraak van de beklagcommissie op dit punt en verklaart zij klager alsnog ontvankelijk in het beklag.

Onweersproken is dat klagers kleinkind werd begeleid door gescreende volwassen personen en eerder bij klager op bezoek was geweest. Nu in de huisregels is bepaald dat in bijzondere gevallen kan worden afgeweken van de algemene regel dat alle bezoekers, ook minderjarige kinderen, zich dienen te legitimeren, is de

beroepscommissie van oordeel dat het hoofd van de inrichting had dienen te motiveren waarom in dit geval geen aanleiding werd gezien van deze bevoegdheid gebruik te maken. Nu een dergelijke motivering ontbreekt, is de beroepscommissie van oordeel dat de bestreden beslissing als onredelijk en onbillijk dient te worden aangemerkt. Het beklag zal derhalve alsnog gegrond worden verklaard. De beroepscommissie ziet geen aanleiding voor toekenning van een tegemoetkoming aan klager.

Zaaknummer:

15/3137/TR

Datum uitspraak:

26 april 2016

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.

Mulder, mw.mr.drs. L.C.

Wouda, drs. J.E.

Kokee, R. mr. (secr.)

Trefwoorden:

Verlof proefverlof; Ministeriele machtiging

Artikelen:

Rvt art. 57 lid 5

Samenvatting:

Staatssecretaris is niet gehouden nog lopende proefverlofmachtiging in te trekken in geval van negatief advies Avt over verlofverlening. Aan intrekking verlofmachtiging dient belangenafweging vooraf te gaan; dit is een ander toetsingskader dan weigering machtiging na negatief advies Avt. Intrekking gezien rapportage van inrichting niet onredelijk of onbillijk. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

4. De beoordeling

De Staatssecretaris verwijst naar artikel 6, vierde lid, van de Verlofregeling TBS waarin is bepaald dat indien het Avt adviseert geen machtiging te verlenen, de Minister dienovereenkomstig beslist. De Staatssecretaris meent dat hij in het geval van een negatief advies van het Avt gehouden is ook een lopende verlofmachtiging in te trekken.

Art. 6 van de Verlofregeling TBS luidt:

“1. Een verlofaanvraag, waaronder begrepen de evaluatie van een verlof,

wordt door de Minister procedureel getoetst en vervolgens, met het oog op een inhoudelijk advies voorgelegd aan het AVt.

2. In afwijking van het eerste lid, wordt de aanvraag voor een machtiging incidenteel verlof en de aanvraag voor een machtiging eenmalig begeleid verlof uitgezonderd van advisering door het AVt.

3. In afwijking van het eerste lid, is advisering door het AVt niet verplicht voor de aanvraag voor een machtiging begeleid verlof voor vreemdelingen zonder rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8 van de Vreemdelingenwet 2000.

4. Indien het AVt adviseert geen machtiging te verlenen, beslist de Minister dienovereenkomstig.

5. Indien het AVt adviseert een machtiging te verlenen, kan de Minister gemotiveerd een andere beslissing nemen.”

Art. 15 van deze Regeling luidt:

“1. De machtiging vervalt in de volgende gevallen:

a. wanneer de termijn waarvoor de machtiging is afgegeven is verstreken;

b. bij het verlenen van een nieuwe machtiging;

c. indien de ter beschikking gestelde of anderszins verpleegde wordt overgeplaatst naar een ander FPC;

d. in de gevallen als bedoeld in artikel 53, tweede lid, sub 1 en sub 2 en artikel 57, vierde lid, sub 1 en sub 2, van het Reglement verpleging ter beschikking gestelden.

2. De machtiging kan worden ingetrokken in de gevallen als bedoeld in artikel 53, derde lid, en 57, vijfde lid, van het Reglement verpleging ter beschikking gestelden.

3. De machtiging wordt ingetrokken indien de ter beschikking gestelde of anderszins verpleegde, geen rechtmatig verblijf meer heeft in Nederland.”

Art. 53 van het Reglement verpleging ter beschikking gestelden (Rvt) luidt: tweede lid, sub 1 en 2, en derde lid

“De machtiging vervalt:

1°. zodra de ter beschikking gestelde of anderszins verpleegde vierentwintig uur ongeoorloofd afwezig is, tenzij sprake is van overmacht, of

2°. zodra het openbaar ministerie aan het hoofd van de tbs-inrichting meldt dat de ter beschikking gestelde of anderszins verpleegde wordt aangemerkt als verdachte van een strafbaar feit waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, begaan tijdens de tenuitvoerlegging van de terbeschikkingstelling met bevel tot verpleging van overheidswege.

3. Onze Minister kan de machtiging intrekken bij overtreding van de voorwaarden, gesteld bij het verlenen van verlof of indien feiten of omstandigheden bekend worden waardoor, indien deze ten tijde van het verlenen van de machtiging bekend waren geweest, de machtiging niet of niet in deze vorm zou zijn verleend. Onze Minister kan per inrichting voor verpleging van ter beschikking gestelden of afdeling daarvan alle verlofmachtigingen intrekken indien er aanwijzingen zijn dat zich bij die inrichting of afdeling een patroon voordoet van meerdere onttrekkingen of andere incidenten.”

Art. 57 van het Rvt luidt:

vierde lid sub 1 en 2, en vijfde lid

“4. De machtiging van Onze Minister vervalt:

1°. zodra de ter beschikking gestelde vierentwintig uur ongeoorloofd afwezig is, tenzij sprake is van overmacht, of

2°. zodra het openbaar ministerie aan het hoofd van de tbs-inrichting meldt dat de ter beschikking gestelde wordt aangemerkt als verdachte van een strafbaar feit waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, begaan tijdens het proefverlof.

5. Onze Minister kan de machtiging intrekken bij overtreding van de voorwaarden, gesteld bij het verlenen van proefverlof of indien feiten of omstandigheden bekend worden waardoor, indien deze ten tijde van het verlenen van de machtiging bekend waren geweest, de machtiging niet of niet in deze vorm zou zijn verleend. Onze Minister geeft terstond kennis van het intrekken van de machtiging tot proefverlof aan het hoofd van de inrichting voor verpleging van ter beschikking gestelden.”

De beroepscommissie volgt de Staatssecretaris niet in zijn standpunt. In het onderhavige geval is van toepassing art. 57, vijfde lid, Rvt. De beslissing tot intrekking van de machtiging voor het verlenen van proefverlof is gelet op de bewoordingen van dat artikel een discretionaire bevoegdheid van de Staatssecretaris. Art. 6 Verlofregeling TBS bevat aangaande de niet-verlening van een verlofmachtiging een ander toetsingskader dan art. 57, vijfde lid Rvt betreffende de intrekking van een verlofmachtiging: aan de beslissing tot intrekking van een verlofmachtiging dient een belangenafweging vooraf te gaan. Het beroep van de Staatssecretaris op het advies van het Avt in het kader van de verlening van een verlofmachtiging ontslaat hem derhalve niet van de plicht een belangenafweging ter zake van de intrekking te verrichten. Gelet op hetgeen van beide zijden ter zitting van de beroepscommissie naar voren is gebracht is, op basis van rapportages van Trajectum omtrent de door klager veroorzaakte incidenten en zijn opstelling, de beslissing tot intrekking van de verlofmachtiging naar het oordeel van de beroepscommissie niet onredelijk of onbillijk. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.